

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਯੁੱਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਾਹੇ ਉਹਨਾਂ ਆਪਣੇ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਸਿਤਾਰਾ ਚਮਕਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਾਧਨ ਕੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਦੇ ਚੱਲੇ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖੋ, ਮਾਂ ਤੇ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬਾਪ ਵਾਂਗ ਉੱਚ ਬਣਾਂਗੇ ਇਸਲਈ ਐਕੂਰੇਟ ਫਾਲੇ ਕਰਦੇ ਰਹੋ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬਾਪ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੁ ਸਮਝਦੇ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਹੀਂ- ਉਹ ਬੁੱਧੁ ਹੋਏ ਨਾ। ਅਜਿਹਾ ਬਾਪ ਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬਣਨ ਦੇ ਬਾਦ ਵੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬੁੱਧੁ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ ਨਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਲੱਕੀ ਸਿਤਾਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਕੇ ਘਰ ਜਾਂਵਾਂਗੇ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਇਹ ਖਿਆਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਭ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ, ਪਰ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਈਏ ਫੇਰ ਆਈਏ ਹੀ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਲੱਕੀ ਸਿਤਾਰੇ ਹਾਂ। ਲੱਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਨੂੰ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਬਾਪ ਉਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਬਾਪ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਹੁੰਦੇ, ਕੋਈ ਬਾਪ ਗ਼ਰੀਬ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਜਿੰਨਾ ਲੱਕੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿੰਨਾ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਜੇ ਬਣਨਾ ਚਾਹੇ ਉਹ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਚਾਹੇ ਉਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਲਵੇ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਉਤੇ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇ ਲਵੇ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪਦ ਹੈ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ। ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੁ ਬਣਕੇ ਇਵੇਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਨਵੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ। ਉਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਬੇਹੱਦ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਪਾ ਸਕੋਗੇ। ਸਤੋ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਘੱਟ ਸੁੱਖ। ਰਜੇ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੁੱਖ। ਹਿਸਾਬ ਸਾਰਾ ਬਾਪ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਥਾਹ ਧਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਏ ਯਾਦ ਦੇ। ਜਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਆਉਣਗੇ। ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਮਰਤਬਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੇ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਆਪਣੇ ਪੁਤਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ- ਕਲਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਖਰ ਹੀ ਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮੱਧਿਆਜੀ ਭਵ। ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਵੀ ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਜੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਟੇ ਵਿੱਚ ਨਮਕ ਮਿਸਲ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਦੇਹ ਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਅਨੇਕ ਮਿੱਤਰ - ਸਬੰਧੀਆਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਸਭ ਹਨ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਹੁਣ ਫੇਰ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮਿੱਤਰ ਸਬੰਧੀ ਆਦਿ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਫੇਰ ਬਣਨਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਫਾਲੇ ਕਿਸਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਨ ਹੈ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰੋ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤੇ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਗੁਪਤ ਮਦਰ ਫਾਦਰ ਹੈ ਨਾ। ਮਦਰ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਫਾਦਰ ਤੇ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਫਾਦਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਫਾਦਰ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਸੀ ਫੇਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵੀ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਭੁੱਲੇ ਨਹੀਂ। ਮਾਇਆ ਭੁਲਾਉਂਦੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਬਾਪ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਭ ਤੇ ਐਕੂਰੇਟ ਫਾਲੇ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਏਮ ਅਬਜੈਕਟ ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਦਾ ਹੀ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ

ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੇ ਫਾਲੋਵਰਜ਼ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਤੇ ਰਾਂਗ ਹੈ ਨਾ, ਫਾਲੋ ਕਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ, ਤੱਤਵ ਗਿਆਨੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਤੱਤਵ ਜਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਤੱਤਵ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਇਹ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਤਾਂ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਂ ਤੇ ਯੋਗ ਬੱਲ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਫੇਰ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਭ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋ ਫੇਰ ਇੱਥੇ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਪਾਰਟ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਸੁੱਖ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਸ੍ਰਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਕੰਪਲੀਟ ਸੁੱਖ ਹਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਅਤੇ ਨਰਕਵਾਸੀ। ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਮੋਪ੍ਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਧਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਵੇਗੇ, ਉਹਨਾਂ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਰਜੇ ਵਿੱਚ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖੀ ਵਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਵਿਕਾਰੀ ਦੁੱਖੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ, ਕਿੰਨੇ ਵਿਕਾਰੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਨ। ਸ਼ਰਾਬ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਫੇਰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਬਿਲਕੁੱਲ ਛੀ - ਛੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇੰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਰਵ ਨਰਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਬ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਝਗੜਾ, ਮਾਰਾਮਾਰੀ, ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਸ ਵਕਤ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਜਿਵੇਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਬੜੀ ਦੁਸਤਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਸ੍ਵਸਕਤੀਮਾਨ ਹਨ, ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ਉਵੇਂ ਫੇਰ ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹਾਲਤ ਕੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕਦਮ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਪਥਰਬੁੱਧੀ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਜਿਹੀ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਬੜਾ ਸਹਿਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਹਨ ਸਾਡੇ 5 ਲੈਕਿਕ ਬੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੈ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬੱਚਾ। ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਵੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਜਾਦੂਗਰ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਬਾਪ ਜਾਦੂਗਰ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਾਦੂਗਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੋ ਕਰ ਅਜਿਹਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਤਾਬ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਟੀਚਰ ਬਣ ਸਕਦੀ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਟੀਚਰ ਦੀ ਦਰਕਾਰ ਨਾ ਰਹੇ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਿਮ ਭਾਈ - ਭਾਈ, ਅਰਥ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਭਾਈ - ਭਾਈ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਜ

ਜ਼ਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੰਨੀ ਪਾਈ - ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਮਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਜਨਮ ਹੈ। ਅਰਥ ਕਿੰਨਾ ਸਾਫ਼ ਹੈ। ਕੋਈ ਗਲਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਰਸਤਾ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਨ ਸੋ ਲਾਸ਼ੂ। ਗੋਰਾ ਸੋ ਸਾਂਵਰਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ- ਅਸੀਂ ਗੋਰੇ ਸੀ ਫੇਰ ਅਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਿਆ। ਸੀਤਾ ਦਾ ਰਾਮ, ਉਸਨੇ ਤਾਂ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਦੋ ਕਲਾ ਘੱਟ ਕਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਉੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤ੍ਰੇਤਾ ਅਤੇ ਦਵਾਪਰ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕਲਯੁਗ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੁੱਖ ਅਤੇ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੁੱਖ। ਉਹ ਤ੍ਰੇਤਾ ਅਤੇ ਦਵਾਪਰ ਹੈ ਸੈਮੀ ਇਸਲਈ ਮੁੱਖ ਸਤਿਯੁਗ ਅਤੇ ਕਲਯੁਗ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਤਿਯੁਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਨਿਵਾਸੀ ਬਣੋਗੇ ਜਾਂ ਤਰੇਤਾ ਨਿਵਾਸੀ ਬਣੋਗੇ? ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਫੇਰ ਥੱਲੇ ਉਤਰਦੇ ਹੋ। ਫੇਰ ਵੀ ਹੋ ਤਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ। ਪਰ ਪਤਿਤ ਹੋਣ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵੀ- ਦੇਵਤਾ ਕਹਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਨੰਬਰਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਲਾਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਫੇਰ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਕੇ 21 ਪੀੜ੍ਹੀ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਸੁੱਖ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੀੜ੍ਹੀ ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪੇ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹੋ। ਯੋਗਬਲ ਹੈ ਨਾ। ਕਾਇਦਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਯੋਗਬਲ, ਉੱਥੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਤੁਸੀਂ ਬੁੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਲੰਗੜੇ ਵੀ ਟੇਢੇ ਬਾਕੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਏਵਰਹੇਲਦੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ - ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਫੇਰ ਥੋੜ੍ਹੀ - ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਉੱਚ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦਾ। ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਹ ਕੀ ਪਦ

ਪਾਉਣਗੇ। ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਬੁਲਾਏ ਲੋਕੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਹੰਗ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਵੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਹੰਗ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਨਿਕਲੇ। ਦੋ - ਚਾਰ ਮੁੱਖ ਚਿੱਤਰ ਜ਼ਰੂਰ ਨਾਲ ਹੋਣ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ, ਝਾੜ, ਗੋਲਾ, ਪੌੜੀ - ਇਹ ਤਾਂ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਹੋਣ। ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਣਗੇ ਤਦ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਭਾਵੇਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ - ਲਿੱਖੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਫੀਮੇਲ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੱਖ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤ ਅਨੁਭਵੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਹ ਸਭ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਨੁਭਵੀ ਹਨ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਵੱਖ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ। ਮੈਂ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਹਾਂ। ਟੀਚਰ ਬਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਬਾਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫੇਰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੀ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਬਾਰਾਤ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੰਕਰ ਦੀ ਬਾਰਾਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਬਾਰਾਤ ਹੈ, ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁਲਹੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀਆਂ, ਮੈਂ ਹਾਂ ਭਗਵਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੀ ਹੈ ਪਾਵਨ ਬਣਾਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਹੀ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤ ਕਰਵਾਕੇ ਲੈ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਵੇਖੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਉੱਮਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਕਾਲੇ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਯਾਹੂਸੈਨ ਮਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਿਮਾਗ ਹੀ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉੱਚ ਬਣਨ ਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣੀਏ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ, ਦੋਵੇਂ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਨਾਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਖ਼ਤਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੇ ਵਰਸੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਸੰਗਮ ਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਜਾਦੂਗਰ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣਾ ਬੱਚਾ ਬਣਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ।

2. ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣ ਸਵੈ ਨੂੰ ਲੱਕੀ ਸਿਤਾਰਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਵਿਹੰਗ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਉੱਚ ਪਦ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਪਿੰਡ - ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਯਾਦ ਦਾ ਚਾਰਟ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਭ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਭਵ : ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਮਤਲਬ ਮਨ ਦਾ ਲਗਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਸਦਾ ਹੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਮਤਲਬ ਦੇਹ ਭਾਨ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚਾ। ਜੇ ਦੇਹ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹੀ ਡਬਲ ਲਾਈਟ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲਨ ਅਤੇ ਚੇਹਰੇ ਨਾਲ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਗੁਣ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ਤਦ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।
